



दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुर्‍याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्तुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

डाफ्टिङ चोफ हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्च्य लाईफ इन्सोरेन्स गछ्को
मावन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३७ | अंक २३७ | बुटवल | २०८२ भदौ ०६ गते, शुक्रबार

नेपाल संवत ११४५ | Friday August 22, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

भारत-चीन सहमतिप्रति

संसदका सबै दलको विरोध

बुटवल । दुई छिमेकी देश भारत र चीनले नेपाली भू-भाग लिपुलेक भएर व्यापारी नाका सञ्चालन गर्ने सहमति गरेको विषयमा सत्तापक्ष र प्रतिपक्ष दलले एक स्वरमा विरोध गरेका छन् ।

बिहीबारको प्रतिनिधिसभाको बैठकमा सत्तापक्ष र प्रतिपक्षी सांसदहरूले लिपुलेक, लिम्पियाधुरा र कालापानीको विषयमा भारत-चीनले गरेको सम्झौताको विरोधमा सांसदहरू एक स्वरमा सुनिएका हुन् । बिहीबारको बैठकमा सत्तारूढ दल नेकपा एमालेका मुख्य सचेतक महेशा बर्तौलाले दुई ठूला देशले नेपालकै भूमि प्रयोग गर्दा नेपाललाई सहमति र स्वीकृति आवश्यक नठानेको भन्दै विरोध जनाए ।

उनले भूगोल, अर्थतन्त्र र जनसंख्याको आधारमा नेपाल सानो भए पनि स्वाधिनता, सार्वभौमिकताका हिसाबले नेपाल उनीहरू जातिकै रहेको पनि बताए ।

बर्तौलाले सरकारको तर्फबाट परराष्ट्र मन्त्रालयले आफ्नो धारणा सार्वजनिक गरिसकेको र यसलाई कूटनीतिक माध्यमबाट सम्बोधन गर्नुपर्ने बताए । त्यस्तै सत्तारूढ दल नेपाली काँग्रेसका महामन्त्रीसमेत रहेका गगनकुमार थापाले भारत र चीनले नेपालाई बेवास्ता गर्दै लिपुलेक पास भएर व्यापार सञ्चालन गर्नेगरी गरेको सहमतिप्रति आफ्नो पार्टीको गम्भीर असहमति रहेको जनाए ।

उनले यो अपातिजनक र अस्वीकार्य रहेको समेत उल्लेख गरे ।

उनले नेपाली भूमि लिपुलेकबारे भारत र चीनले गरेको सम्झौतामा सरकारले अघि बढाएको पहलकदमीमा सबैलाई समेटेर अघि बढ्न पनि आग्रह गरे ।

» बाँकी ३ पेजमा

एमालेको कार्यप्रति विद्या

भण्डारीको प्रश्न

बुटवल । पूर्वराष्ट्रपति विद्या भण्डारीले एमालेले सदस्यता नदिएपछि पार्टीको हितमा काम गरिराख्ने बताएकी छिन् । मदन भण्डारी फाउन्डेसनको सम्पर्क कार्यालय उद्घाटन समारोहलाई सम्बोधन गर्दै उनले पार्टीले जानैपर्छ भनेपछि राष्ट्रपतिमा गएको भन्दै अब पनि एमालेकै कार्यकर्ता भएर बस्ने बताइन् ।

उनले भनिन्-'एमालेले मार्गदर्शन सिद्धान्तको रूपमा जबजलाई लिएको छ । त्यसको मर्म र भावना अनुसार काम भएको छ कि छैन, समीक्षा गर्ने बेला भएको छ ।'

२०४६/०४७ को आन्दोलनपछि बनेको अन्तरिम सरकारसहित ५० सालको चुनावदेखि एमालेले निरन्तर सरकारमा भाग लिइराखेको बताइन् ।

उनले भनिन्-'सरकारमा भाग लिनु भनेको आफ्नो पार्टीको नीति र सिद्धान्तअनुसार काम गर्न हो । त्योअनुसार हामीले काम गर्न सक्थौं कि सकेनौं ? विभिन्न समयमा हामीले चर्चा गरिरहेका छौं । आर्थिक, सामाजिक, साँस्कृतिक क्षेत्रमा हामीले काम गर्न सक्थौं कि सकेनौं समीक्षा गर्ने बेला भएको छ ।'

सिद्धान्तअनुसार समाजलाई डोहोर्‍याउनको लागि वैचारिक मनन गरेर अगाडि बढ्नुपर्ने बताइन् । उनले पार्टीले जिम्मेवारी दिए पनि नदिए पनि आफूलाई सरोकार नभएको भन्दै एमालेको सदस्यकै रूपमा काम गरिराख्ने दोहोर्‍याइन् ।

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

२०६६ साल माघ २८ गते अगाडिदेखि जोतभोग गर्दै आएका व्यक्तिले सोही स्थानको जग्गा पाउने गरी भूमिसम्बन्धी केही नेपाल ऐन संशोधन विधेयक संसदीय समितिबाट पास भएको छ ।

अभिलेखमा वन, वन क्षेत्र वा बुट्यान क्षेत्र जनिएको जग्गा भएता पनि २०६६ साल माघ २८ गते अगाडिदेखि जोतभोग र बसोबास गर्दै आएको भए सोही जग्गा पाउने प्रावधान विधेयकको प्रतिवेदनमा छ ।

प्रतिनिधिसभाअन्तर्गतको कृषि, सहकारी तथा प्राकृतिक स्रोत समितिले बिहीबार पास गरेको भूमि विधेयकको प्रतिवेदनमा यस्तो प्रावधान छ ।

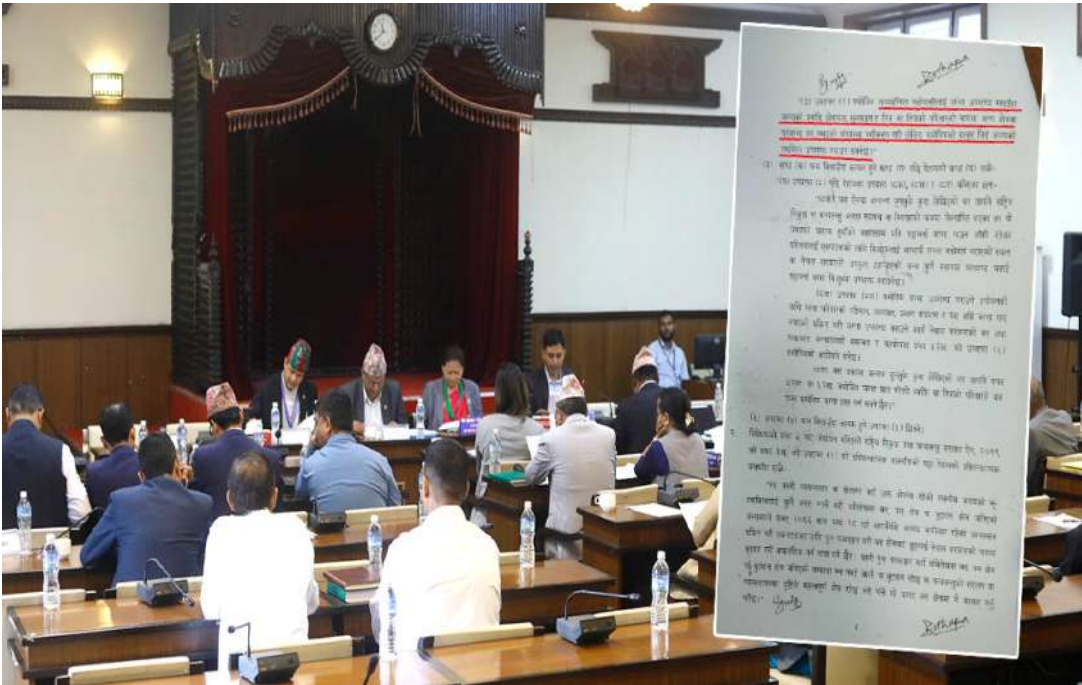
'व्यवस्थापन वा संरक्षण गर्दा उक्त क्षेत्रमा रहेको स्थानीय जनताको भू स्वामित्वलाई कुनै असर नपर्ने गरी अभिलेखमा वन, वन क्षेत्र वा बुट्यान क्षेत्र जनिएको जग्गामध्ये संवत् २०६६ साल माघ २८ गते अगावैदेखि आवाद कमोतमा रहेको जग्गा मात्र यकिन गरी एकपटकका लागि पुनः नक्सांकन गरी वन क्षेत्रबाट छुट्ट्याई नेपाल सरकारको नाममा कायम गरी अद्यावधिक गर्न बाधा पर्ने छैन ।'-प्रतिवेदनमा भनिएको छ । नेकपा एमालेका सांसद सूर्यप्रसाद ढकाल भालुवाङ जस्ता क्षेत्रको समस्या समाधानका लागि यस्तो प्रावधान आवश्यक रहेको बताउँछन् ।

'जहाँ आधुनिक बजार छ । जहाँ पुस्तौंदेखि बसोबास छ । त्यसलाई उठाउन पनि नसकिने र वनकै जग्गा कायम राखिरहन पनि अप्ठ्यारो हुने समस्या समाधान गर्नका लागि यस्तो प्रावधान राखिएको हो ।'- सांसद ढकालले भने ।

यो समयको पावन्दी भूमिहीन दलित, भूमिहीन सुकुम्बासी र अव्यवस्थित बसोबासीको हकमा लागू हुन्छ ।

तर, शर्तहरू लागू हुनेछन् । दुई ठाउँमा जग्गा हुने अव्यवस्थित बसोबासीले एक ठाउँमा मात्रै पाउने प्रावधान पनि विधेयकमा छ । अव्यवस्थित बसोबासीको परिवार वा व्यक्ति स्वयम्को नाममा अन्यत्र जग्गा भए/नभएको हेरिनेछ । यदि अव्यवस्थित बसोबासीको रुपमा बसिराखेको व्यक्ति वा परिवारको नाममा अन्यत्र नम्बरी वा अव्यवस्थित बसोबासीकै जग्गा रहेछ भने एक ठाउँको मात्रै पाउनेछ ।

राष्ट्रिय निकुञ्ज वा वन्यजन्तु आरक्ष स्थापना वा विस्तार गर्दा विस्थापित भएकाले निःशुल्क पाउने विषय पनि समेटिएको छ ।



सङ्घर्षार्थी जग्गा पाउन बाँकी रहेका परिवारलाई एकपटकको लागि अस्थायी रुपमा बसोवास गराएको स्थान वा नेपाल सरकारले उपयुक्त ठहर्‍याएको ठाउँमा मापदण्ड बनाई सङ्घर्षार्थी जग्गा निःशुल्क उपलब्ध गराउने व्यवस्था विधेयकको प्रतिवेदनमा छ ।

यी लगायतका प्रावधान राखेर संसदीय समितिले विधेयक पास गरेको हो ।पास भएको विधेयकमा हदबन्दीभन्दा बढी जग्गा राख्न विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन (डीपीआर) र वातावरणीय अध्ययन प्रतिवेदन (ईआईए) गर्नुपर्ने प्रावधानलाई अनिवार्य गरिएको छ ।

संसदीय समितिबाट पास भएको विधेयकले हदबन्दी छुट्को जग्गामा बनेका घर वा अपार्टमेन्ट बेच्न पाउने बाटो पनि खुला गरिदिएको छ ।

भूमि ऐन २०२१ लाई २०७६ सालमा संशोधन गरेर तत्कालीन सरकारले घर जग्गा व्यवसाय गर्नका निम्ति हदबन्दीभन्दा बढी जग्गा लिन पाउने प्रावधान खुला गरेको थियो । त्यसरी जग्गा लिएकाहरूले घर वा अपार्टमेन्ट बनाए । तर, बेच्न पाएका थिएनन् ।

चि्यान उद्योगको लागि हदबन्दीको छुट्टमा राखेको जग्गा घरजग्गा व्यवसाय रुपान्तरित हुन नपाउनेलगायतका प्रावधान समेत विधेयकमा समेटिएको छ । सांसदहरूले एउटा प्रयोजनका लागि हदबन्दी छुट्टमा राखेको जग्गा अर्को प्रयोजनमा रुपान्तरित हुन नदिने गरी विधेयक पास गरेको बताएका छन् ।

संसदीय समितिले बिहीबार पास भएको प्रावधानले हदबन्दी छुट्को जग्गामा बनेका अपार्टमेन्ट बेच्ने बाटो भने खुला गरेको छ । तर यो प्रावधान लागू हुन भने अझै केही संसदीय प्रक्रिया पूरा हुन बाँकी छ ।

संसदीय समितिबाट पास भएको विधेयकको प्रतिवेदन अब प्रतिनिधिसभामा जान्छ । प्रतिनिधिसभाले पारित गरेपछि राष्ट्रिय सभामा जान्छ । राष्ट्रियसभाले स्वीकार गरेपछि पुनः प्रतिनिधिसभामा आउँछ ।

प्रतिनिधिसभाले राष्ट्रियसभाले संशोधन गरेको खण्डमा त्यसलाई स्वीकार गरे सभामुख हुँदै राष्ट्रपतिकहाँ पुग्छ । राष्ट्रपतिले प्रमाणीकरण गरेपछि ऐनको रुपमा कार्यान्वयनमा आउँछ ।

अन्न भण्डारमै किसानलाई मलको सास्ती



मोहम्मद हबिब

भैरहवा

रुपन्देहीको मर्चवार क्षेत्र ४ पालिकाले ओगटेको क्षेत्र हो । मुख्य पेशा कृषि रहेको सो क्षेत्रमा मुख्यतः धान, गहुँ, तरकारी खेती गर्ने गरिन्छ । अन्न भण्डारको रुपमा मानिने मर्चवारमा भने विगत केही वर्षदेखि मलखादको लागि किसानले भौतारिनु पर्ने अवस्था सृजना भएको छ ।

रुपन्देही सम्मरीमाई-७ भैसागहनका ७० वर्षीय निजामुद्दीन मुसलमानले अहिलेको सिजनमा धानबालीमा मल(युरिया) हाल्न नपाएको बताउँछन् । करिब ३५ बोरा आवश्यक पर्ने मल उनले कहिले सहकारी धाउने त कहिले सीमा क्षेत्र धाउँदैनौ बितेको छ । धान रोपेको एक महिना भइसक्यो मल कहिले हाल्ने भने चिन्ता उनिमा सताइरहेको छ । उनी भन्छन्-'भैरहवाको कृषि सामग्री, साल्ट ट्रेडिङ्ग पनि गए तर मल पाउने संकेत देखिएन अबको बाध्यात्मक विकल्प नै भारतबाट अवैध रुपमा भित्रिएको मल नै प्रयोग गर्ने होला ।'

'पहिला पानीको समस्या थियो, अल्लाहको दुआले त्यो समाधान भयो अबको पानी पछि अति आवश्यक मलखादको समस्या छ, यो कसले समाधान गर्ने,' उनी भन्छन्-'सरकारले किसानहरूको लागि अतिआवश्यक मलखाद उपलब्ध गराउन नसक्नु गैर जिम्मेवार काम भएको बताउँछन्, राज्यले यो सहज व्यवस्था गर्नुको साटो किसानलाई दुःख मात्रै दिइरहेको छ ।'

मर्चवारकै रामाशंकर यादव पनि सहकारीबाट मल पाइन्छ

कि भने आशमा लाइनमै छन् । सीमित मात्रामा आउने मलको एक-दुई बोरा पाइन्छ कि भनेर उनी सहकारी धाएको पनि महिना दिन भयो । मल आवश्यक छ १६ बोरा, तर पाइएको छ अहिले सम्म २ बोरा कुनैमा हालम कुनैमा नहालम भने दोधारमा उनी छन् । यहाँ ९ सयमा पाइने मल ५० किलोको हुन्छ र गुणस्तर पनि, भारतबाट आउने मलको मूल्य ३ हजारसम्म लिनुपर्छ, ४५ किलो भनेर आउँछ ४२ किलो पनि मुस्किलले हुन्छ । गुणस्तर भने मल हालेको खेतमा गल्न पनि समय लाग्छ ।

सरकारले यही व्यवस्था गरे कुनै किसान सिमा सिमा जाँदैनन । भारतीय सुरक्षाकर्मीले मलसहित पाए अहिले साइकल, मोटरसाइकलसहित लैजान्छन् । डण्डा खानुभन्दा यही तस्करीमार्फत् आएको गुणस्तरहीन मल प्रयोग गर्नुको विकल्प नभएको उनी बताउँछन् । अर्का किसान अमलेस चौधरी भन्छन्-'पहिला यहाँ नपाए भारतबाट ल्याएर सहजै हाल्न पड्थ्यो । सस्तो पनि थियो ५-७ सयमा पाइन्थ्यो । विगत २-३ वर्षदेखि मलको किल्लत मर्चवारका किसानलाई भन्न दुःख भएको छ ।' सहकारीमार्फत् आएको मल पनि रातिदेखि नै किसान लाइनमा बस्न बाध्य छन्, थोरै हुनेलाई त एक-दुई बोराले पुग्छ धेरै हुनेलाई भन्न बढी दुःख छ । मागको पनि पूर्ति हुँदैन ।

यी किसानहरू केवल उदाहरणीय पात्र मात्रै हुन् । रुपन्देहीको सम्मरीमाई ७ मा मात्रै ११ सय घरघुरी छ, अधिकांशको पेशा कृषि नै भएकोले यो समस्या प्रायः सबैमा छ । वडाअन्तर्गत

थुप्रै गाउँहरू छन्, जसको अनुदानमार्फत् आएको मल महालक्ष्मी स्वावलम्बन बचत तथा ऋण सहकारीमार्फत् वितरण हुँदै आएको छ । बेतकुइयामा रहेको कार्यालयले अहिलेसम्म यो सिजनमा ४ पटक मात्रै मल पाएको सहकारीका व्यवस्थापक महेश लोधले बताए । '८ सय विघा कृषि क्षेत्र रहेको यो वडामा कम्तिमा पनि १६ सय बोरा युरिया, ८ सय बोरा डीएपी र अन्य मलहरू चाहिन्छ । माग ३ हजार बोराको छ, ४ पटकमा ८ सय बोरा पनि आएको छैन हामीले कसरी वितरण गर्ने ।'-उनी भन्छन् ।

४१० सहकारी सदस्य भए पनि सबै किसानलाई मल उपलब्ध गराउँदै आएको सहकारीले व्यवस्थित गर्न आफैं किसान कार्ड बनाएको छ । सम्मरीमाई ५ रोइनिहवामा रहेको भवानी स्वावलम्बन बहुउद्देश्यीय सहकारीले वडामा मलको वितरण गर्दै आएको छ । व्यवस्थापक अशोक कुमार तिवारीले यहाँ १० हजार बोरा मल आवश्यक हुँदा २ हजार पनि सिजनमा पाइँदैन अनि कसरी समस्या समाधान हुन्छ । पोटासमात्रै आवश्यकअनुसार पाइएको छ । ११ टोल ९ गाउँमा करिब १५ सय घरघुरी रहेको वडामा सधीयतापछि यो मलखादको पूर्तिमा समस्या भएको छ । साल्ट ट्रेडिङ्ग र कृषि सामग्रीबाट आएको युरिया मल ९ सय रुपैयाँमा वितरण गर्दै आएका छैन । जनसंख्याको आधारमा पाइने मल टोल टोलमा बनाएको समूहले सबै किसानलाई पालेपालो वितरण गर्ने गरेको छ । समग्रमा किसान अहिले रासायनिक मलको कालोबजारीले पीडित छन् । सरकारले उपलब्ध गराउन नसकेपछि उनीहरू भारतीय मलमा निर्भरमा हुनु परेको छ । पहिला नेपालभन्दा सस्तो हुने भारतीय मल पनि अहिले कालोबजारीले बढी मूल्यमा किन्नुपर्ने बाध्यता किसानहरूको छ ।

रुपन्देहीको मर्चवार, लुम्बिनी, भुलनीपुर, धकधईमा निर्वाघ रुपमा भारतीय मलहरू पाइने गरेको छ । पछिल्लो समय किसानहरू मलको लागि भौतारिएपछि र सरकारले पनि पूर्णरुपमा उपलब्ध गराउन नसकेपछि सुरक्षा संयन्त्रले किसानको लागि एकाध बोरा ल्याउँदा सहजता उपलब्ध गराएको छ । सुरक्षा प्रमुखका अनुसार अवैध रुपमा व्यवसायिक रुपमा भित्रिने मलमा निगरानी गर्दै आएको बताउँछन्, उनीहरूले । सशस्त्र प्रहरी र रुपन्देही प्रहरीले थुप्रै संचित गरेको र अवैध रुपमा ठूलो मात्रामा मल ओसारपसार गर्नेलाई कारबाहीको दायरामा ल्याएको समेत बताए ।

कृषि सामग्री कम्पनी लिमिटेड प्रादेशिक कार्यालयले आवश्यकभन्दा कम मल आउँदा समस्या भएको जानकारी दिएको छ ।

कञ्चन गाउँपालिकाको अनुरोध

ढेंगीबाट बचौ र बचाऔं ।

लक्षणः

- उच्च ज्वरो आउनु,
- जोर्नी र मांशपेशीहरूमा असह्य पीडा हुनु,
- आँखाको गेडी दुख्नु,
- शरीरमा राता बिबिराहरू आउनु,
- अत्याधिक टाउको दुख्नु,
- वाक्वाकी लामु वा वान्ता हुनु ।

लामखुट्टेको टोकाईबाट ढेंगी लाग्न सक्दछ, त्यसैलेः

- लामखुट्टेबाट बच्न पूरै शरिर ढाक्ने लुगा लगाऔं,
- घर, कार्यस्थल र सार्वजनिक स्थानमा पानी जम्न नदिऔं,
- लामखुट्टेको टोकाईबाट बच्ने मलम लगाऔं,
- घरभित्र लामखुट्टे छिर्न नसक्ने गरी झ्याल ढोकामा जाली लगाऔं,
- सुत्ने बेलामा भुल लगाएर सुतौं,
- एयर कुलर, पानी ट्यांकी, गमलामा राखिएका प्लेटहरू समयसमयमा सफा गरौं ।

‘ढेंगीको उपचार भन्दा रोकथाम नै सजिलो उपाय हो ।’

अनुरोधक :



कञ्चन गाउँपालिका

गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय

रुपन्देही, लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल

सम्पादकीय

नेपालप्रतिको हेपाहा प्रवृत्ति

नेपालको भूमि लिपुलेक हुँदै दुईदेशीय व्यापार अधि बढाउनेबारे भारत र चीनबीच भएको सहमति गलत छ । यो सहमतिले दुई ठूला छिमेकीले नेपालको सार्वभौमसत्तामाथि प्रहार गरेको सतहमा आएको छ । नेपाल–भारत सीमा विवाद वर्षौंदेखि बल्फदे आएको छ । सीमा विवाद र त्यपछिका प्रतिक्रियाले नेपाल–भारत सम्बन्धलाई पनि जटिलतातर्फ लैजाने गरेको छ । नेपाल-भारतबिचको सीमा विवादमा चीन पनि मिसिएको छ ।

लिपुलेक नेपाली भूमि हो । र, यो त्रिदेशीय नाका हो । यो नाकाका विषयमा दुई देशबिच सहमति हुँदा नेपाललाई बेवास्ता गर्नु नेपालप्रति उनीहरूले गरेको हेपाहा प्रवृत्ति हो । विगतमा पनि भारत र चीनले नेपाललाई छलेर आपसी सहमति गर्दै आएका थिए । पहिले दुई देशबिच सहमति भएपछि नेपालले दुवै मुलुकलाई कूटनैतिक नोट पठाएर विरोध जनाएको थियो । परराष्ट्र मन्त्रालयले दुई देशले गरेको सहमतिप्रति प्रश्न उठाउँदै विरोध गरेको विज्ञापित निकालेको छ ।

सीमा जस्तो संवेदनशील मुद्दामा समेत नेपालका राजनैतिक दल विभाजित हुँदै आएका छन् । अब यस्ता मुद्दामा साभा धारणा बनाएर अघि बढ्नु आवश्यक छ । प्रधानमन्त्री केपी ओलीले यसबारेमा साभा धारणा बनाउन सर्वदलीय बैठक राख्न सक्छन् । जसले राजनैतिक दल र सरकारको एउटै धारणा बनाउन सघाउ पुर्‍याउन सक्छ । मुलुकको सार्वभौमसत्ताको सवालमा सबै राजनैतिक दलको समान धारणा हुन्छ भन्ने स्थापित गराउने यो सुनौलो मौका हो । प्रधानमन्त्री ओलीले यसै महिना सुरुमा चीन र त्यसपछि भारत भ्रमण गर्दैछन् । यो भ्रमण अघि सर्वदलीय बैठकबाट तय भएको साभा धारणाले नेपालका राजनैतिक शक्ति एक छन् भन्ने सन्देश लिएर नेपालको प्रष्ट दृष्टिकोण राख्न सक्छन् । कतिपयले प्रधानमन्त्रीले भ्रमण रद्द गर्नुपर्छ भनिरहे पनि भ्रमणलाई फलदायी बनाउनु उपयुक्त हो ।

भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले सन २०१५ मा गरेको चीन भ्रमणका क्रममा भारतले हडपेको नेपालको भूमि लिपुलेक पासबाट व्यापार गर्ने सहमति भएको थियो । १५ मे २०१५ मा भारतीय प्रधानमन्त्री मोदी र चिनियाँ राष्ट्रपति सी चिनफिङले बेइजिङमा सम्झौता गरेका थिए । उक्त सम्झौतामा 'दुवै पक्ष व्यापार वस्तुको सूची वृद्धि गर्न तथा नाथुला, किंगला, लिपुलेक नाकाबाट व्यापार विस्तार गर्न सहमत भएका छन् भन्ने उल्लेख थियो । नेपाली भूमि हुँदै व्यापार गर्ने विषयमा जानकारी नदिई भएको सहमतिप्रति नेपालले विरोधसमेत गरेको थियो । नेपालको संसदमा यसको चर्को विरोध भएको थियो । २ नोभेम्बर २०१९ मा भारतले केन्द्रशासित प्रदेशमा जम्मुकश्मीर र लद्दाखलाई समेट्दै भारतको औपचारिक राजनीतिक नक्सा प्रकाशित गरेको थियो । अन्तर्राष्ट्रिय सिमानामा पनि फेरबदल गरेको यस राजनीतिक नक्सामा नेपालले सधैँ आफ्नो दाबी गर्दै आइरहेको लिम्पियाधुरा, लिपुलेक र कालापानीलगायतका भू-भाग पनि समेटिएका थिए । भारतको उक्त कदमप्रति असन्तुष्टि जनाउँदै नेपालले भारतलाई कूटनीतिक पत्र पठायो । तर कूटनीतिक ढंगबाट यो समस्या समाधान गर्न भारत तयार भएन ।

भारतले लिपुलेक हुँदै कैलाश मानसरोवर पुग्ने सडक सञ्जाल निर्माणको काम जारी राख्यो । त्यसबेला पनि नेपालले उक्त समझदारीको कूटनीतिक रूपमा विरोध गरेको थियो । नेपाली भूमि कालापानी, लिपुलेक हुँदै चीनतर्फ जाने मोटरमार्ग भारतले बनाउन थालेकोमा आपत्ति जनाउँदै कालापानी, लिपुलेकसहितको भूभाग नेपालको हो भन्ने अडान राखेको थियो । ६ महिनाकै फरकमा भारतलाई नेपालले दुईपटक कूटनीतिक नोट पठाएको थियो । सीमाको विषयमा भारतले जबर्जस्ती गर्दै गएपछि नेपाल सरकारले २ जेठ २०७७ मा वार्षिक नीति तथा कार्यक्रममार्फत् लिम्पियाधुरासहित नक्सा जारी गर्ने घोषणा गरेको थियो । त्यसपछि मन्त्रिपरिषद्ले ५ जेठमा गरेको निर्णयअनुसार ७ जेठमा नक्सा जारी भयो । त्यसपछि बिग्रेको नेपाल–भारत सम्बन्ध अझै लयमा जान सकेको छैन ।

अब नेपालले प्रष्ट भन्नुपर्छ – नेपाली भूमिमा छिमेकीले आँखा नलगाऊँ, हामी हाम्रो भूमिप्रति कसैको हस्तक्षेप सहदैनौं । तपाईंहरूले गरेको सहमति बेठीक छ ।

सेयर बजार ९.२२ अङ्कले घट्यो



काठमाडौँ । साताको अन्तिम कारोबार दिन बिहीबार सेयर बजार परिसूचक नेप्सेमा सामान्य अङ्कको गिरावट आएको छ । बजार खुलेदेखि नै उतारचढावपूर्ण रहेको नेप्से अन्त्यमा ९.२२ अङ्क घटेर २७५७.९७ को बिन्दुमा बन्द भएको हो ।

परिसूचकसँगै कारोबार समेत करिब ५ अर्ब रुपैयाँमा सीमित भएको छ । दिनभरमा कुल ३१९ स्क्रिपका १ करोड ६८ लाख किता सेयर किनबेच हुँदा ५ अर्ब २ करोड कारोबार भएको हो ।

सर्वाधिक कमाउने कम्पनीमा विकास हाइड्रो सबैभन्दा अगाडि छ । उक्त कम्पनीमा ९.९९ प्रतिशत

वृद्धिसहित सकारात्मक सर्किट लागेको छ । सबैभन्दा धेरै गिरावट भने जनउत्थान सामुदायिक लघुवित्त संस्थाको ४.५६ प्रतिशत बराबर रह्यो ।

कारोबार रकमको आधारमा हिमालयन पुनर्निर्मा कम्पनीले अग्रता लिएको छ । कम्पनीको २४ करोड ९५ लाख रुपैयाँभन्दा बढीको सेयर कारोबार भएको छ । त्यसपछि नेपाल पुनर्निर्मा कम्पनीको २० करोड ९५ लाख रुपैयाँको कारोबार भएको छ ।

यो साता पाँच दिनमध्ये तीन दिन बजार परिसूचक घट्यो भने २ दिन बढ्यो । योसमेत गरी सातामा बजारमा ३०.३९ अङ्कको गिरावट आएको छ ।



भनिन्छ-‘पाप धुरीबाट कुर्लिन्छ ।’ पापलाई अपराधको अर्थमा बुझौं । त्यस्तै अर्को भनाइ छ- १२ वर्षमा खोलेो पनि फर्किन्छ अर्थात् आफ्नो पुरानै बहावमा आउँछ । आज यी दुई उखान नेपालको वर्तमान र विगतको राजनीतिमा मेल खान थालेको छ । पहिलो घटना हो आज भन्दा १९ वर्ष पहिले रौतहटको गौरमा २७ जनामाथि भएको नरसंहार भने अर्को प्रतिनिधिसभाकी उप-सभामुख इन्दिरा रानालाई मानव तस्करीको आरोपमा महाअभियोग । यी दुवै घटनामाथि शुरुमा केही चर्चा भए पनि पछि विस्तारै सेलाउँदै गएका थिए । एक प्रकारले यी दुवै अपराध हटाइएको वा सकिएको थियो र अपराधी खुलम्खुला सार्वजनिक हाँकाहाँकी हिँडिरहेका र एक प्रकारले सरकारी उच्च पदाधिकारी माननीय नै बनिसकेका थिए । तर अहिले फेरि यिनीहरूकै नाममा त्यो अपराधलाई ब्युँताई सर्वोच्च अदालतले पुनः छानविनको लागि तल्लो अदालतलाई परमादेश जारी गरेको छ । यसबाट अपराधीहरूको ओठ मुख तालु सबै सुकेको छ भने यसका समर्थक सबैको रूवाबासी भइरहेको छ । त्यस्तै अर्को घटनामा कांग्रेस-एमालेले उपसभामुख इन्दिरा रानामाथि अविश्वास र महाअभियोग लगाई पदबाट अपदस्त गराउने तरखमा छन् ।

अब पहिले रौतहटमा भएको नरसंहारबारे केही चर्चा गरौं । २०६३ सालमा भर्खर लोकतन्त्रको पुर्नवाहाली भएको थियो । १० वर्षे माओवादी जनयुद्ध परित्याग गरी देशव्यापी माओवादीहरूको दबदबा थियो । त्यस्तै तराई-मधेसमा मधेसी फोरमको पनि यस्तै दबदबा बढ्दै थियो । कुनै बेला फोरमका प्रमुख नेताहरु पनि माओवादी नै थिए । तर पछि भारतीय दलाल-सुराकी भएको भन्दै माओवादीहरूले फोरमका नेताहरु खासगरी उपेन्द्र यादवलाई विरोध गर्ने गरेका थिए । विरोध मात्रै होइन, जनयुद्धकालमा उनलाई भौतिक आक्रमण गरी सफाय गर्ने निर्णय माओवादीको थियो । त्यसले यी दुई पार्टीबिच ठाउँठाउँमा आक्रमण र दोहोरो भडप पनि हुने गरेको थियो । यसै क्रममा रौतहटको गौरमा एक साथ दुवै पक्षबाट प्रतिस्पर्धात्मक आमसभाको आयोजना गरे । त्यसपछि एकाएक त्यहाँ दोहोरो भडप हानाहान र कुटाकुटको थालनी भयो । त्यो क्रममा फोरमका मान्छेहरूले माओवादीका मान्छेहरूलाई चारैतिरबाट घेरी लखेटी लखेटी कुटीपट, हत्या, हिंसा मच्चाउँदा त्यहाँ २७ जनाको हत्या नरसंभार भयो भने सबौं घाइते भए । यतिस्मर्माक कतिपय महिलाहरूलाई नाङ्गै पारेर बलत्कार र कुटपटि समेत गरी मारियो । केही पुरुषहरूलाई पनि त्यस्तै अमानवीय क्रूर प्रकारले यातना दिई मार्ने काम भयो । त्यसमा सरकार रमिते देखियो । दुई ठूला साँडेको जुधाई बाच्छाको मिचाई भने जस्तै त्यो आयोजित कार्यक्रममा सहभागी हुन आउँदा विचरा त्यस्ता निमुखा जनताको नरसंहार भयो ।

त्यसको बारेमा पछि छानबिन आयोगहरु बने । तर दुवै पक्षका अर्थात् माओवादी र फोरमका बिच तै चुप मै चुप । सामान्य सहमतिका आधारमा त्यसलाई त्यत्तिकै छोड्ने काम भयो । तर मृतकका केही पीडितहरूको भने फोरमका नेताहरूको नामै फिटान गरी प्रहरी प्रशासनमा उजुरी हाले । प्रहरीले त्यसलाई बेवास्ता गरी मुद्दा नै चलाउन मानेन । त्यसपछि ती पीडितहरूले त्यसलाई सर्वोच्च अदालतमा उजुरी गरे । आजसम्म त्यसको खासै केही निरूपण भएको थिएन । बल्ल अहिले १९ वर्षपछि सर्वोच्चले त्यसमा परमादेश जारी गर्दै छानविनका लागि मुद्दा चलाउन तल्लो अदालतमा पठाएको छ । दिलै भए पनि सर्वोच्चको यो निर्णयलाई स्वागत नै गर्नुपर्ने हुन्छ । किनभने केही गुगुत्तर राजनीतिक स्वार्थ र खिचातानीका कारण हुने यस्ता नरसंहारप्रति राज्यले बेवास्ता गर्दै जाने हो भने अब पनि आम जनताको जिउ ज्यान र सम्पति सुरक्षाको कुनै ग्यारेन्टी नै नहुने निश्चित नै भइसकेको थियो । जानीजानी मान्छे मार्ने अनि सरकारले पाँच सात लाख रकम पीडितलाई दिने र सम्झौता गरी

त्यसलाई त्यत्तिकै थन्काउँदै आइरहेको स्थिति थियो । तर अब अदालतको यो परमादेशले यस्ता अपराधलाई त्यत्तिकै मिलापत्र ढाकछोप गरी राख्ने अर्थात् पीडित पक्षले उजुरी हाल्दा पनि त्यसप्रति कुनै छानविन नगरी त्यत्तिकै थन्काई दिने सरकार र दलहरूको यो गैरन्यायिक कदममाथि ब्रेक लगाउने काम गरेको छ । अन्ततः माथि पाप धुरीबाट कुर्लिन्छ, १२ वर्षमा नदी पनि आफ्नै थातमा फर्किन्छ भने जस्तै रौतहटमा भएको १९ वर्ष पहिलेको त्यो नरसंहार फेरि अब न्यायिक छानबिन र दण्ड सजायमा जाने भएको छ ।

सर्वोच्च अदालतको यो परमादेशले त्यसका अपराधीहरूको ओठ मुख-तालु सबै सुकिसकेको छ भने केही विरोधी स्वर सुनिन थालेको छ । यसलाई यिनीहरूले सरकारको राजनीतिक प्रतिशोध भन्न थालेका छन् । जसले यो अपराध गरे र गर्न लगाए उनीहरूले यो भन्नु स्वाभाविक नै छ । यो भन्ने र यसबाट बच्ने अर्को उपाय नै छैन उनीहरूका लागि । तर स्वयं आफ्नै कार्यकर्ता र नेताहरूमाथि भएको यस्तो अमानवीय बर्बर हत्या हिंसाप्रति भएको यो न्यायिक अदालती परमादेशलाई सहर्ष स्वीकारी स्वागत गर्नुपर्नेमा उल्टै माओवादीहरूले पनि यसलाई त्यही अर्थमा बुझ्नु र यसको विरोध गर्नु आफैमा उदेग लाग्दो खेदजनक छ । हुनतः १० वर्षे माओवादी जनयुद्धमा भएको १७ हजारको हत्या हिंसाबाट त कुनै विचलित नभएका प्रचण्डलाई यो मात्र २७ जनाको हत्या हिंसाले त्यसमा कुनै असर पर्ने त कुनै भएन । पछि तिने हत्याराहरूसँग काँधमा काँध मिलाई चुनावी एकता गरेको र एउटै सरकारमा बसी रमाएको स्थितिमा अहिले सर्वोच्चको त्यो परमादेशलाई समर्थन वा विरोध केही पनि गर्नु छैन । खाली प्रचण्डको एक मात्र अर्जुन दृष्टि जसरी हुन्छ प्रम ओलीलाई सत्ताबाट पद च्युत गराई छाड्ने मात्र रहेको छ । तर प्रचण्डको यो रवैयाप्रति माओवादीका धेरै जसो नेता कार्यकर्ताहरु खुसी छैनन् । यसमा अदालतले जे गन्यो सही गन्यो भन्नेमा छन् । अब पनि प्रचण्डको यो रवैया नबर्दलिएर आम मधेसी माओवादी नेता-कार्यकर्ताहरूले विद्रोह गरी प्रचण्डलाई एक्लाउने छन् । प्रभु शाहको माओवादी विद्रोहलाई नै साथ दिने छन् । सीताका रिसले पोइका काखमा पिसाब भने जस्तै प्रम ओलीको रिसले अदालत र अदालतको यो परमादेशलाई समेत नकानुनले उल्टो प्रचण्ड आफैँ एक्लिने र नाङ्गिने निश्चित छ ।

हुनतः यो सर्वोच्चको परमादेश सरकार र प्रम ओलीसितको सम्बन्धित विषय नै होइन । एक प्रकारले भन्दा फोरम र माओवादीबिचको यो नरसंहार ओलीका लागि भिरबाट लड्ने गाईलाई राम राम भने पनि काँध थाप्ने कु्रै भएन र थिएन पनि । न फोरम न माओवादी पक्ष-विपक्ष । यी दुवै लडे मरे पनि ओलीका लागि हाई संचो नै भयो त्यो बेला । अब पनि त्यस्तै नै छ । तै पनि अहिले यसमा सरकार र प्रम ओलीलाई जर्बजस्ती आरोप लगाइरहेँदा भुनः प्रम ओली न्यायको लागि लड्ने । त्यस्ता पुराना पुराना मुद्दाहरूलाई उचाली फेरि रौतहटका ती पीडित परिवारको आँसु पुच्छ्ने न्यायकर्ता हिर्रो बनाउने काम प्रचण्ड-माधवहरूले गर्दै छन् । यसमा राजनीतिक पूर्वाग्रह त ओलीको होइन । स्वयं प्रचण्ड-माधव र उपेन्द्रहरूको ओलीप्रति देखिदैछ । बरु अब केही नबोली अब जेसुकै राम पनि यो मामिलामा सर्वोच्चलाई घन्यवाद दिँदै यसका लागि वर्तमान सरकार र यसका प्रधानमन्त्री ओलीसित समेत भेट-वार्ता गरी अब धेरै ढिला भए पनि पीडित पक्षलाई न्याय र अपराधीहरूलाई हदैसम्मको दण्ड सजाय दिलाउने पक्षमा सकारात्मक भूमिका खेल्न सहयोगका लागि अनुरोध गर्दा राम्रो हुनेछ ।

अब अर्को सवाल उपसभामुख इन्दिरा रानाको । अहिले सत्ताधारी कांग्रेस- एमालेले उपसभामुख इन्दिरा रानालाई प्रतिनिधिसभाबाट हटाउनका लागि आ-आफ्ना सभासदहरूले हस्ताक्षर संकलन गरिसकेका छन् । आरोप उही पहिलेकै भिजिट भिसा मानव तस्करीको नै छ । त्यसमा पनि अहिले रातो पासपोर्ट अस्मबन्धित निजी प्रयोजनका लागि उपयोगमा ल्याएको पनि थापिन पुगेको छ । जे होस् यी दुवै आरोपमा उनी दोषी नै देखिएकी छन् । तर कांग्रेस-एमालेहरूले यसको बारेमा र उनीप्रति जे जस्तो रवैया अपनाइरहेका छन् यो भने गलत छ । पहिलो कुरा त जुन दिन यो सार्वजनिक भयो त्यही बेला नै उनीमाथि यस्तो कदम अर्थात् पहिले पदबाट राजीनामा गर्न दबाब दिनु पर्दथ्यो । त्यो नगरे अविश्वास प्रस्ताव अघि बढाई निलम्बित गराइराख्नु पर्दथ्यो । त्यति गर्दा पनि नभए बल्ल महाअभियोग लगाउनेतिर ध्यान पुर्‍याउनु पर्दथ्यो । तर आजभन्दा एक वर्ष पहिले यसको बारेमा केही चर्चा मात्रै भयो यो सब केही पनि गरिएन । त्यत्तिकै छोडियो । बल्ल फेरि अहिले उनीप्रति यो जे गरिदैछ यसका पछाडि कांग्रेस-एमालेको राजनीतिक पूर्वाग्रह र आआफ्नो दलीय स्वार्थ नै देखिएको छ । त्योभन्दा पनि अझ बढी शंका र चर्चाको विषय कांग्रेस-एमाले सभासदहरूको खाली कागजमा हस्ताक्षर संकलनको रह्यो । अहिले नै त्यस्तै गोप्य र रहस्यात्मक हस्ताक्षर किन चाहिएको ? त्यो किन र केका लागि प्रत्यक्ष विषय नै नभए त्यत्तिकै एकाएक त्यस्तो हस्ताक्षर संकलन गर्नु र त्यसमा केही नजानी नबुझी देशका सम्मानित सदनका सभासदहरु त्यस्तो हस्ताक्षर गर्नु आफैमा अत्यन्त लज्जास्पद हो । पहिले पहिलेका सामन्ती, फटाहाहरूकै शैलीमा त्यस्ता जाली तमसुक र कागज बनाउने यो सामन्ती परम्परालाई अहिले पनि यी दलका नेताहरूले अपनाउन थालेको देख्दा नेपालका आम जनताको लज्जाले शिर निहुरिएको छ । यतिस्मम्की पूर्व पच्चे दरबारिया एक सभासदले समेत यो हस्ताक्षर गराउने र गर्ने दुवै

पक्षलाई सदनबाट नै धिक्कार भनेको स्थिति छ भने अझ आम अरु न्यायप्रेमी र प्रजातन्त्रप्रेमी जनताहरूका लागि यो कैयौं गुना बढी धिक्कारयोग्य नै छ । यसमा कांग्रेसी सभापति देउवा र एमाले अध्यक्ष तथा प्रम ओली मुख्य दोषी छन् । यी दुई जनाको यो लोकतन्त्र र अझ गणतन्त्र खाली हातीको देखाउने दाँत मात्रै भएको यसले पुष्टि गरेको छ ।

तै पनि यसमा मुख्य दोषी त उपसभामुख इन्दिरा राना र उनको सम्बन्धित पार्टी रास्वपा र यसका नेता भनीदाहरु छन् । हिजो यो जे गरिएको थियो अर्थात् उपसभामुख जस्तो गरिमामय पदीय हैसियतबाट विदेश भ्रमण गर्न जाँदा आफू साथ केही असम्बन्धित व्यक्तिकेहुलाई उक्त भ्रमणका लागि जुन पक्ष अमेरिकी राजदूतावासमा पठाइयो जुन बाहिर सार्वजनिक नै भइसकेको छ । यो नै पहिलो उपसभामुखको गरिमामय पद हैसियत र नैतिकताको हरहिसाबले अत्यन्त गैर जिम्मेवार गम्भीर गल्ती हो । व्यक्तिगत रुपमा इन्दिरा राना के हुनु अर्थात् उनी महिला, जनजाति, गाँब पिछडिएकी उपेक्षित, नागरिक अभियान्ता जे भए पनि त्यो पत्राचार नेपालको प्रतिनिधिसभाका उपसभामुखको लेटर प्याड र हस्ताक्षरसहित अमेरिकी राजदूताबास पठाइएको छ । यस अर्थमा यो सिंगो राष्ट्रकै गरिमामसँग जोडिएको अन्तर्राष्ट्रिय कूटनैतिक सवाल पनि हो । विदेशी कूटनैतिकहरूका सामुमा यसले दिने कूटनैतिक मर्यादा हैसियत र सन्देश के हो ? नेपाल आफैमा गरिब त्यसमा पनि यस्ता हर्कतले यहाँको राजनीतिक हैसियतको नकारात्मक चित्रण गरेको पाइन्छ । त्यसले यो गर्ने र गराउने अर्थात् गर्ने इन्दिरा राना र गर्न लगाउने रास्वपाका प्रमुख नेता त्यसमा पनि सभापति रवि लामिछानेको वास्तविक राजनीतिक चरित्र र हैसियत छल्ने नै छ । स्वयं रवि नै यस्तै कित्तै नागरिकता र सहकारी रकम ठगी आदि प्रकरणमा अहिले पनि जेल जीवन बिताइरहेका छन् । अहिले पनि यस्तै कित्तै राहदानी बनाउने थुप्रै नेपालीहरु मुद्दा चलाई जेल जीवन बिताइरहेका छन् । यस्तै काम गर्ने अरु सर्वसाधारण नागरिकलाई मुद्दा लाने तर सम्मानीय उपसभामुख इन्दिरा रानाले यस्तो कित्तै काम गर्दा केही नहुने यो कस्तो राज्य व्यवस्था अनि कस्तो व्यवस्थापिका र सरकार हो ? गम्भीर प्रश्न यहाँ छ ।

त्यसैले पहिले नै केही सामान्य राजनीतिक नैतिकता भएको भए स्वयं इन्दिरा रानाले नै तत्काल पदबाट राजीनामा गरी संसदबाट बार्हिरनु पर्दथ्यो । त्यो नभए स्वयं आफ्नै दल रास्वपाले नै उनलाई पदबाट बर्खास्ती गरी खनलाई जानकारी दिइसक्नु पर्दथ्यो । त्यसपछि बल्ल अविश्वास र महाअभियोग लगाउनेतिर जानु पर्दथ्यो । तर यो त्यतिबेला केही भएन । आ-आफ्नै पदीय सत्ताले गर्दा सबै त्यतिबेला तै चुप मै चुप भई बसे । तर अहिले फेरि जे स्वार्थले भए पनि कांग्रेस एमालेले यो विषयलाई पुनः उठाउन थालेका छन् । प्रक्रिया स्वार्थ जे भए पनि यो राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय देशको राजनीतिक कलंकलाई धोई पखाल गर्ने जुन प्रयास कांग्रेस-एमालेले अहिले गर्दैछन् यो सकारात्मक नै छ । त्यसैले अझै पनि केही राजनीतिक नैतिकता भए पहिलो कुरा त स्वयं उपसभामुख इन्दिरा रानाले तत्काल पदबाट राजीनामा दिउन् । कानूनमा अज्ञानता क्षम्य हुँदैन । अर्थात् यो थाहा भएन भनी कानूनले छुट दिँदैन कानून बमोजिम दण्ड सजाय भोग्ने पर्दछ । यो एउटा सामान्य अनपढ अज्ञान नागरिकको लागि पनि छुट हुँदैन भने माननीय उपसभामुख इन्दिरा रानाको हकमा पनि हुँदैन । त्यसैले यो गल्ती भयो राजीनामा दिन्छु र यसबाट हुने दण्ड सजाय जे हो भोग्न तयार हुँदा नै उपसभामुख इन्दिरा रानाको अझ बढी गरिमा व्यक्तित्व र सम्मान बढ्ने छ । यस्ता राष्ट्रिय मात्र होइन अन्तर्राष्ट्रिय नागरिक अभियान्तालाई यस्तो राजनीतिक विवादमा रमलिराहनुको कुनै आवश्यकता नै छैन र सुहाउँदैन पनि । यो हाम्रो सुझाव हो । तर सुँगुरलाई स्वर्ग मन नपरे जस्तै इन्दिरा रानालाई पनि यस्तै गुन्याउने फोहरी राजनीतिक ढुंगुरो बस्ने र रमाउनेमै मन परे हाम्रो के लाछ ?

अहिले यही विषय अर्थात् उपसभामुख इन्दिरा राना माथिको महाअभियोगलाई लिएर सत्तापक्ष रप्रतिपक्षबिच पोचपोच, आरोप प्रत्यारोप, भनाभन भइरहेको छ । सत्ता पक्षले हरेक विषयलाई आफ्नो अनुरूप गराउने र प्रतिपक्षले त्यसको विरोध गर्ने यो सामन्ती, दलाल र नोकशशाही बुर्जुवा राज्य सत्ता र व्यवस्थाको मूल चरित्र नै हो । सत्य तथ्य के हो यसको कुनै मतलब छैन । त्यही भएर माओवादी, रास्वपा, राजपा, नेकपा (एस) आदि सत्ता पक्षको यो निर्णयको विरुद्ध खरो रुपमा उत्र्न थालेका छन् । उपसभामुख इन्दिरा रानाले गरेको यो गल्ती सामान्य नै हो भनी उनको बचाउमा लागेका छन् । हो-यो अपराध उनीहरूका लागि सामान्य हो किनभने स्वयं आफूहरु नै यस्ता कैयौं ठूलठूला अपराधमा डामिएकाहरूले भन्ने पनि यही नै हो । कुनै एक विधुवाले अरु कसैलाई आर्शावाद दिदा मै जस्तै भए भने जस्तै प्रचण्ड, माधव, रवि र उपेन्द्रहरूको इन्दिरालाई दिने साथ र भरोसा पनि यस्तै हो ।

अन्त्यमा यो अहिले यहाँ जे भइरहेको छ यो कुनै नयाँ र अनौठो छैन । माथि भने जस्तै यो सामन्ती दलाल र नोकशशाही बुर्जुवा राज्य सत्ताको प्रमुख विशेषता र चरित्र नै हो । यस्तो राजनीतिक तमसा, नौटंकी, गाइजात्रा हाँमी दिनहुँ हुने गर्दछन् । यस्तो रमिता गर्नेहरूलाई भन्दा हामी जनतालाई लाज लागेर दिनहुँ शिर निहुराउँदै हिँड्नु परेको छ । त्यही भएर यस्तो लाजले अनुसार छोदै हिँड्नुभन्दा यो व्यवस्था र देशका यस्ता पार्टी र नेताहरूको विरुद्ध अर्को विकल्पको खोजतिर अग्रसर हुने बेला भइसकेको छ ।

नाइन ए साइड फुटबल:

विश्वशान्ति युवा क्लब क्वाटर फाइनलमा

कञ्चन । रुपन्देहीको कञ्चनमा जारी दोश्रो गौतमबुद्ध कप नाइन ए साइड फुटबल प्रतियोगिता २०८२ अन्तरगत पहिलो चरणका सम्पूर्ण खेलहरु सकिएका छन् ।

गौतमबुद्ध सामुदायिक विकास केन्द्र, कञ्चन ५ चौपारी रुपन्देहीको आयोजनामा सञ्चालन भएको हिजोको पाँचौ दिनमा विश्वशान्ति युवा क्लब र सुनौलो संगम फुटबल क्लबबिच प्रतिस्पर्धा भएको थियो ।

विश्वान्ति युवा क्लब र सुनौलो संगम एफ.सी. बिच भएको पहिलो चरणअन्तरगतको अन्तिम खेलमा विश्वशान्ति विजयी भएको छ । विश्वशान्तिले सुनौलो संगमलाई ३-२ गोल अन्तरले पराजित गरेसँगै विश्वशान्ति क्वाटरफाइनलमा प्रवेश गर्न सफल भएको हो ।

खेलमा विश्वशान्तिका लागि विश्वास श्रेष्ठ, रोशन थापा र आशिस रानाले १-१ गोल गरेका थिए भने सुनौलो संगमका लागि विक्की राई र बसन्त थापाले १-१ गोल गरेका थिए ।

विश्वशान्तिका विश्वास श्रेष्ठ म्यान अफ द म्याच घोषित भएको गौतमबुद्ध सामुदायिक विकास केन्द्रका खेल संयोजक रोशन पुनले जानकारी दिए ।

हरितालिका तिजको सन्दर्भ पारेर सञ्चालन गरिएको

भारत...

यो विषयमा पहिले पनि सबै राजनीतिक दल एक ठाउँमा उभिएको र अहिले पनि उभिरुपर्ने भन्दै उनले यसलाई कसैले पनि धेरैलु राजनीतिको विषय बनाउन नहुनेमा जोड दिए । सबै राजनीतिक दल एकै ठाउँमा उभिएर दुवै देशलाई आफ्नो भूमिमाथि आँखा लगाउने कुरा स्वीकार्य नहुने सन्देश दिनुपर्ने समेत उनको मत छ ।

प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेकपा माओवादी केन्द्रका प्रमुख सचेतक हितराज पाण्डेले चीन-भारतले नेपाललाई जानकारी नै नदिएँ लिपुलेक पासबाट व्यापार खोल्ने सहमति गरेकोप्रति आफ्नो दलको गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको बताए ।

पाण्डेले राष्ट्रिय एकताको सवालमा सभामुखले सदनलाई जानकारी गराउँदै सार्वभौमिकता तथा अखण्डताको रक्षा गर्न, नेपालको हितको पक्षमा एक जुट हुन नेपाली जनतालाई एक हुन आग्रह गर्न पनि माग गरे ।

त्यस्तै नेकपा एमालेकै सांसद ठाकुर गैरैले पनि दुई देशको उक्त समझदारी आपत्तिजनक भएको बताए ।

उनले प्रधानमन्त्रीको चीन र भारत भ्रमणको कुरा चलिरहेँदा यसखाले समझदारी हुनु आपत्तिजनक भएको र यसको प्रतिवाद गर्नुपर्ने बताए।

नेकपा एकीकृत समाजवादीका सांसद प्रकाश ज्वालाले दुई देशको सम्झौता आपत्तिजनक भएको भन्दै खेद व्यक्त गरे ।

उनले भारत र चीन यो समझदारीको अस्थस्थामा पुगिसक्दा पनि सरकारी तवरले कुनै जानकारी नपाउनु दु:खद् भएको बताए ।

नेकपा एमालेका सांसद गोकुल बाँस्कोटाले दुई दूला दलले नेपालमा परेड खेलेको भन्दै नेपालले आफ्नो कुरा किलयर गर्नुपर्ने जनाए ।

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका सांसद शिव नेपालिले लिपुलेक र कालापानीको भू-भाग छिमेकी देशले प्रयोग गर्ने समझदारी भएको जानकारीबारे सरकारले तत्काल कूटनीतिक तवरले कुराकारी गर्नुपर्ने बताए ।

नेकपा माओवादी केन्द्रकी सांसद छिरेड ल्हामु लामा तामाङले प्रधानमन्त्रीको अघिल्लो कार्यकालको समयमा चुच्चे नक्सा जारी गरेको र अहिले त्यसको ब्याज खाइरहेको आरोप लगाइन् ।

उनले प्रधानमन्त्री साँच्चिकै राष्ट्रवाद हो भने आफूँले जारी गरेको चुच्चे नक्सालाई अपमान हुने गरी भारत र चीनले गरेको सम्झौताप्रति आपत्ति जनाउँदै अब हुने भनिएको भारत र चीन भ्रमण स्थगित गर्न पनि आग्रह गरिन् ।

प्रधानमन्त्रीको राष्ट्रवादमा आशंका व्यक्त गर्दै उनले थापन-थादि प्रधानमन्त्रीले अघिल्लो कार्यकालमा प्रचार गरे जस्तै हो भने यही कारणले भारत र चीन भ्रमण स्थगित गर्न आग्रह गर्दछु । होइन भने प्रधानमन्त्रीको नक्कली र खोक्रो राष्ट्रवाद उदागो हुने अवस्था आएन र ?

प्रेम सुवालले भारतले १९५४ बाटै व्यापार गरेको भन्ने दाबी औचित्यहीन भएको बताा । उनले यस विषयमा नेपाल सरकारकै कमजोरी पनि औल्याएका छन् । सरकारले नेपालको चुच्चे नक्सा संयुक्त राष्ट्रसंघलाई जानकारी गराएको-नगराएको विषय प्रश्न सोधे ।

संयुक्त राष्ट्रसंघलाई नेपालको चुच्चे नक्साबारे जानकारी नगराउनु आजसम्मका प्रधानमन्त्री र परराष्ट्रमन्त्रीको कमजोरी होकि होइन ? भन्दै सुवालले प्रश्न पनि गरे ।

उनले प्रधानमन्त्रीलाई भारत भ्रमणको निम्तो आएको विषयमा पनि प्रश्न गरे । त्यस्तै सांसदहरू पूर्णबहादुर धर्ती, ईश्वरबहादुर रिजाल, ईश्वरी न्यौपाने, देवेन्द्र पौडेललगायतले यस

विषयमा सरकारको ध्यानाकर्षण गराएका थिए ।

परराष्ट्र मन्त्रालयले बुधबार साँध लिम्पियाधुरा, लिपुलेक र कालापानी नेपालको अभिन्न भूभाग रहेको र भारत सरकारलाई उक्त क्षेत्रमा सडक निर्माण, विस्तार, सीमा व्यापारजस्ता कुनै पनि क्रियाकलाप नगर्न आग्रह गर्दै आएको जनाएको थियो ।

नेपाली भूमि लिपुलेक हुँदै भारत-चीनबिच सीमा व्यापारका विषयमा मिडियाबाटसोधिएकाप्रश्नका सम्बन्धमा परराष्ट्र प्रवक्ताको जवाफ भन्दै मन्त्रालयले जारी गरेको तीनबुँदे वक्तव्यमा नेपालको आधिकारिक नक्सा समावेश भइसकेको क्षेत्रबारे भारत र चीन दुवै देशलाई जानकारी गराइसकेको पनि उल्लेख गरेको छ ।

नेपालको संविधानमा नेपालको आधिकारिक नक्सा समावेश भइसकेको र उक्त नक्सामा महाकाली नदीपूर्वका लिम्पियाधुरा, लिपुलेक र कालापानी नेपालको अभिन्न भू-भाग रहेको तथ्यमा नेपाल सरकार स्पष्ट छ ।'- मन्त्रालयले पहिलो बुँदामा लेखेको छ ।

त्यस्तै दोस्रो बुँदामा नेपालको अडान स्पष्ट पाउँँ भनिएको छ-नेपाल सरकारले भारत सरकारलाई उक्त क्षेत्रमा सडक निर्माण/विस्तार, सीमा व्यापार जस्ता कुनै पनि क्रियाकलाप नगर्न आग्रह गर्दै आएको व्यहोरा पनि विदितै छ । उक्त क्षेत्र नेपाली भू-भाग रहेको विषय मित्रराष्ट्र चीनलाई समेत जानकारी गराइसफिएको बेहोरा पनि अवगत नै छ ।'

तेश्रो बुँदामा नेपालले कूटनीतिक माध्यमबाट यस मुद्दामा समाधान खोज्न तयार रहेको पनि स्पष्ट पारेको छ । भैमाल-भारतबिस्झीआफ्नो घनिष्ठ र मैत्रीपूर्णसम्बन्धको मर्म र भावनाअनुसार ऐतिहासिक सन्धि-सम्झौता, तथ्य, नक्सा र प्रमाणको आधारमा दुवै देशबिचको सीमा समस्या कूटनीतिक माध्यमबाट समाधान गर्न नेपाल सरकार प्रतिबद्ध रहिआएको छ ।'- वक्तव्यमा लेखिएको छ ।

त्यस्तै भारतले उक्त वक्तव्यको जवाफ दिने शैलीमा ती भू-भाग भारतकै भएको भन्दै विज्ञप्ति जारी गरेको छ ।

बुधबार साँध नै भारतले जारी गरेको वक्तव्यमा भनिएको

छ-भू-भागसम्बन्धी दाबीहरू न त उचित छन्, न त ऐतिहासिक तथ्य र प्रमाणमा आधारित छन् । कुनै पनि एकपक्षीय ढंगले कृत्रिम रूपमा दाबी

गर्नु अस्वीकार्य छ । नेपालसँग सहमति भएका बाँकी सीमासम्बन्धी मुद्दाहरू समाधान गर्न भारत संवाद र कूटनीतिक बाटोप्रति सधैँ खुला रहन्छ ।'



छत्रदेव गाउँपालिका

गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय

छत्राञ्ज, अर्घाखाँची, लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल



आशय पत्र आह्वानको सूचना !

सूचना नं. २/कृषि/पशु/२०८२/०८३

प्रथम पटक प्रकाशित मिति: २०८२/०५/०६

छत्रदेव गाउँपालिकाले निजी क्षेत्र तथा गैरसरकारी संघ संस्थासँग साभेदारीमा काम गर्न उद्देश्यले छत्रदेव गाउँपालिकाको साभेदारी कार्यक्रम सञ्चालन कार्यविधि, २०८१ बमोजिम चालु आ.व. २०८२/८३ देखि सालबसाली बहुवर्षीय रूपमा कार्यविधिको परिच्छेद २ (ग र ङ) मा उल्लिखित साभेदारीको क्षेत्रमा काम गर्न इच्छुक आवश्यक योग्यता पुगेका निजी क्षेत्र तथा गैरसरकारी क्षेत्रका व्यक्तिक वा संस्थाहरूबाट यो सूचना प्रथम पटक प्रकाशन भएको मितिले १५ (पन्ध्र) दिनभित्र आफ्नो संस्थाको आशय पत्र पेश गर्न आह्वान गरिएको छ । यस सम्बन्धी विस्तृत विवरण गाउँपालिकाको वेबसाइट www.chhatradevnmum.gov.np बाट डाउनलोड गर्न वा छत्रदेव गाउँपालिका, गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालयबाट प्राप्त गर्न सकिने छ ।

आशयपत्रका साथ संलग्न हुनुपर्ने कागजातहरू:

- कार्यक्रमको विस्तृत विवरण:
- कार्यक्रम सम्पन्न हुने अवधि:
- मुख्य कामको विवरण:
- कार्य अनुभव:
- आशयपत्र पेश र/सम्बन्धी निवेदन,
- संस्थाको दर्ता, नवीकरण, करचुक्ता, स्थायी लेखा नम्बर, विगत तीन वर्षको लेखापरीक्षण प्रतिवेदन, नियमनकारी निकायको अनुमति पत्र (अनुमतिपत्र लिनुपर्नेको हकमा) लगायतका कागजातहरूको प्रमाणित प्रतिलिपि,
- साभेदारीका लागि आवश्यक बजेटको स्रोत खुलाएको वा व्यवस्था गर्न सक्ने प्रतिबद्धता पत्र,
- संयुक्त उपक्रमका कार्य गर्ने संस्थाहरूको हकमा दुवै संस्थाबिचको कार्य जिम्मेवारी खुल्ने सम्झौता पत्रको सवकल प्रति,
- प्रस्तावना पेश गर्ने संस्थाको अख्तियार प्राप्त व्यक्तिको नागरिकता प्रमाणपत्रको प्रमाणित प्रतिलिपि,
- संस्था कालो सूचीमा नपरेको स्व-घोषणा पत्रको सवकल प्रति,
- व्यक्ति, फर्म, कम्पनी तथा संघसंस्थाको विवरण (प्रोफाइल),
- विगत तीन वर्षमा काम गरेको समान प्रकृतिको काम र संस्थाको विवरण । व्यक्तिगत आशयपत्रदाताको हकमा विगत चार वर्षमा सम्पन्न गरेको समान प्रकृतिको कामको विवरण,
- प्रस्तावित कार्यमा संलग्न हुने प्रमुख जनशक्तिको वैयक्तिक विवरण, आशय पत्रदाताको आशयपत्र छत्रदेव गाउँपालिकाको साभेदारी कार्यक्रम सञ्चालन कार्यविधि, २०८१ को दफा ११, १२ र १३ बमोजिमका आधारमा मूल्याङ्कन गरिनेछ ।



नेपाल सरकार

भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालय

भूमि व्यवस्थापन तथा अभिलेख विभाग

मालपोत कार्यालय

बाणगंगा, बोगडागाँ, कपिलवस्तु

प्रकाशित मिति :- २०८२।०५।०६



मालपोत कार्यालय, बाणगंगा, कपिलवस्तुबाट प्रकाशित हकदावी सम्बन्धी ३५ (पैतिस) दिने सार्वजनिक सूचना ।

जिल्ला अर्घाखाँची साविक नरपानी गा.वि.स. वडा नं. १ भई, ल्होहाबाट बसाई सराई गरी जिल्ला क.ब. बाणगन्ना न.प्र. वडा नं. ७ मोतिपुर, आदर्श टोल निवासी लाल विर विश्वकर्माको नाती, कृष्ण वीर विश्वकर्माको छोरा मूल पुरुष बल बहादुर विश्वकर्मा सुनार २०४४/०३/११ मा परलोक भएकी, निजका दुइ पत्नी जेठी धन कुमारी विश्वकर्मा सुनार र कान्छी टिका देवी विश्वकर्मा रहेका, जेठी पत्नी तर्फ चार छोरीहरू क्रमशः गीता वि.क., विष्णु विश्वकर्मा, पार्वती सुनार र सङ्गीता बराली बाहेक अरु कुनै छोराको जन्मजन्म नभएको र कान्छी पत्नी तर्फ एक छोरा र एक छोरी (छोरी विवाह भई गएको) जन्म भएको, जसमध्ये कान्छी पत्नी टिका देवी विश्वकर्माले सीता धन कुमारी विश्वकर्मा सुनारसँग संयुक्तमा रहेको जग्गा मध्येबाट आफ्नो हक हिस्साको जग्गा दर्ताफोड गरि छुट्टि भिन्न भई बसेको, जेठी पत्नी धन कुमारी विश्वकर्मा सुनारका नाउँमा जिल्ला क.व. साविक मोतिपुर वडा नं. २क कि.नं. ३८८४ क्षेत्रफल ०-०-११-२ बाँकी रहेको, यसमा ज.ध. धन कुमारी विश्वकर्मा सुनारका नाममा दर्ता कायम रहेको जिल्ला क. व. साविक मोतिपुर गा.वि.स. वडा नं. २क कि.नं. ३८८४ क्षेत्रफल ०-०-११-२ जग्गा तीन छोरीहरूका मज्जुरी भई कान्छी छोरी सङ्गीता बरालीका नाउँमा एकलौटी नामसारी गरियाउँ भनि मिति २०८२।०।०१ द.नं.४४९ को माग दावी निवेदनका सम्बन्धमा मुक्त ज.ध.को अपुताली खाने निजकको हकवाला अरु कोही भएमा, निवेदकको नाउँमा उपरोक्त किता एकलौटी नामसारी गर्न निभल्ने कुनै कारण भएमा, यस पूर्व कसैले उक्त किता जग्गाको नामसारी / हक हस्तान्तरको मिसिल खडा गरी प्रक्रियामा रहेको भएमा, सरकारी, सार्वजनिक, गुठी, ऐलानी पर्ति जग्गा पुसेमा / नोकसानी हुने भएमा, कसैको हकदैवा वा स्वाभिमत्त्वमा असर पर्ने भएमा वा कुनै बैक / वित्तीय संस्था वा सरकारी निकायबाट वा व्यक्ति विशेषबाट रहेको रोक्तालाई असर पर्ने भएमा यो सूचना टीस मितिले ३५ (पैतिस) दिन भित्र स-प्रमाण समेत यस कार्यालयमा उजुरी गर्नुहोला । सूचना टीस भएको प्याद भित्र उजुर गरेमा निम्न लिखित किता जग्गा निवेदकका नाउँमा कानून बमोजिम नामसारी भई जानेछ । पछि कसैको कुनै उजुर नलामे व्यहोरा समेत जानकारीको लागि सूचना गरिएको छ ।



ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा

मो.9847324755,9804406297



ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जपानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

- ट्वाइलेट, वाथरूम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।
- लोडसेडिङ भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सफ्टी टंकीको रिड खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा

९८६९७८९२७५, ९८००७६०६२२



ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटर भ्याकुम पम्प,बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

